

KVĚTEN – MĚSÍC SAZENIC

V květnu bylo **5 oddílových podniků**.
Na výpravě jsme upádlovali **40,6 km**.

Tábořiště u Berounky
ještě podřimuje,
ale to se brzy změní.

Na schůzce 11. června rozdáme speciální číslo
Piškotích stránek s podrobnými informacemi k táboru.

Do vašich e-mailových schránek nejpozději v neděli 7. 6.
dorazí odkaz na elektronickou přihlášku.

Vyplňte do 14. 6.! Součástí přihlášky je i platba.

**Pozor! I ti, kdo na tábor nejedou, přihlášku dostanou
a v elektronickém systému ji musejí „odmítnout“.**

CO BUDE > ČERVEN – MĚSÍC RŮŽÍ

4. 6. 2026 oddílová schůzka

11. 6. 2026 oddílová schůzka

18. 6. 2026 oddílová schůzka

20.–21. 6. 2026 **VÝPRAVA NA VODU**

Letošní poslední výprava, jejíž program přizpůsobíme
aktuálnímu vodnímu stavu na našich řekách. Zatím je to
skoro všude nevalné, ale třeba ještě zaprší.
Sledujte oddílový web a své e-mailové schránky!

25. 6. 2026 oddílová schůzka

Poslední oddílovka **a pak už bude...**

25. 7.–7. 8. 2026 **LETNÍ TÁBOR**

Na obvyklém místě **u Berounky nad Dolanským
mostem**. Podrobné informace vyjdou ve speciálním
táborovém čísle Piškotích stránek.

Sledujte aktuality na www.8ovs.cz
a www.facebook.com/osmickamb

PIŠKOTÍ STRÁNKY

vlčat a žabiček vodních skautů z Osmičky Mladá Boleslav

VI
20
26

CO BYLO >

ODDÍLOVÁ SCHŮZKA [7. 5. 2026]

První schůzku v novém měsíci začínáme
pakobalem. Po něm se rozdělíme na dvě
skupiny. Poprvé v tomto roce jdeme na schůzce
na vodu! Zkoušíme, co si pamatujeme z kor-
midlování, někdo dnes kormidluje poprvé... No
a Vivaldi s Medúzou se cvakli.

Druhá pólka mezitím skládá co nejvyšší věž
ze špejlí a provázků. Poté se družiny prohodí.
Na konci už stháme jen volnou pólhodinku
a uklidit loď.

ODDÍLOVÁ SCHŮZKA [14. 5. 2026]

Po běhačce máme dnes na programu dru-
žinovou signalizaci, kterou jsme už dlouho
nedělali. Nejdřív jedna skupina vysílá a druhá
přijímá a na druhou zprávu si skupiny vymění
úlohy. Jako jediné to v limitu 15 minut zvládly
s přehledem Chobotnice.

Potom připravujeme věci na víkendovou
výpravu na vodu. Na konci nechybí volná
pólhodinka a samozřejmě pokřik.

ODDÍLOVÁ SCHŮZKA [21. 5. 2026]

Jako vždy začínáme běhačkou, dnes to jsou
štafety. Poté se rozdělíme na dvě pólky. Jedna
pólka jde na vodu, kde se družina vystřídá na
štafetě. Trasa je ve tvaru osmičky mezi
házečkou zavěšenou z lávky a bójkou před ní.

Druhá pólka dostane plánek, na kterém je
vyznačeno 5 bodů s částmi stanu. Když všechny
části najdou a přinesou je na louku, mají
družiny za úkol postavit co nejlépe stan a pak
jej složit. Na konci pólhodinka a končíme
pokřikem.

ODDÍLOVÁ SCHŮZKA [28. 5. 2026]

Dnes se scházíme v neuvěřitelném počtu 23
dětí (chybí pouze Pataj s angínou) a začínáme
klasicky běhačkou, kterou jsou liščí ocásky.
Netradičně ji hrajeme na plácku za klubovnou,
protože je Krásná louka uzavřená kvůli Bolka
festu.

Po běhačce vyndáme loď a věci na vodu
a jedeme směr Podlázky. Zde proběhne
družinový závod. Každá družina musí poskládat
4 posádky, z nichž každá nejdříve oběhne
okruh na souši, pak nasedne do lodi a dojde
na druhý břeh. Tam vyskočí háček a dotkne se
stromu. Poté dojde posádka zpátky a předá

štafetu. Nejrychlejší byli Žraloci. Po hře nám Paleček s Tukanem předvedou názorné cvaknutí a to i přes počáteční neúspěch a vypadnutí Palečka z lodí při prvním pokusu o převrácení lodě. Poté už nám nezbyvá čas na víc než na navrácení na klubovnu a úklid lodí. Končíme pokřikem.

VÝPRAVA NA VODU – JIZERSKÝ MARATON [16.–17. 5. 2026]

SOBOTA

Na našich výpravách na vodu, zvláště v poslední době, nejedíme nijak dlouhé úseky. Někdy to ještě zkombinujeme tak, abychom si po dni na vodě ještě „odpočinuli“ při pěší. I rozhodli jsme se tentokrát vyzkoušet, jestli zvládneme o něco delší trasu. A to hned maratonskou, přes čtyřicet kilometrů dlouhou. Snad nám bude přát počasí. Kromě Sviště s Déerkem s námi jedou i Smajlík, Maru a Anika, takže o Piškoty bude náležitě postaráno.

Když nic jiného, alespoň nemáme sraz v pět ráno, ale až v příjemných sedm. Čeká nás poměrně krátká cesta do Turnova, která je ovšem zpestřena vylukou na trati a náhradní autobusovou dopravou. Po deváté hodině jsme už ale na turnovském Vostrově a skládáme lodě z vleku. Okolo všude prší, ale tady, jako zázrakem, ne.

Vyplováme. Pod městem ještě řeka docela svižně teče, než zvolní na voleji nad přepeřským jezem. Ten je nesjízdný, jako ostatně všechny ostatní jezy v tomto úseku Jizery. Po levé straně přenášíme, když se zapojí všichni Piškoti - jako že se zapojí - jde to docela svižně. Pod jezem až k ústí náhonu je málo vody, ale to je tady vždycky. Zato peřej pod Přepeřemi nám to vynahradí, ta vypadá, jako bychom ani nebyli na Jizeře.

Je tu další úsek stojaté vody, tentokrát nad jezem u Svijan. Naštěstí dneska nefouká studený protivítr, jak tady bývá obvyklé... Využíváme nízkého stavu vody a lodě spouštíme na koňadrách přes korunu jezu. A plujeme dál k Loukovu, kde vyhledáme obědovou přestávku. Pečeme buřty, přijíždí Štěpka s Ānou, která zpívala s Jiříčkami na folklórních slavnostech, naopak nás opouští Moteyl. Než vyplujeme dál, jdeme si prohlédnout kostel Nejsvětější Trojice a nakukujeme do hrobky rodu Rohanů, která s kostelem sousedí. Pěkné, ač trochu zanedbané... Jen našeho loukovského přítele (viz zápis z minulý výpravy) jsme tentokrát nepotkali.

Další jez nás čeká za kilometr u Březiny. Býval sjízdný, ale už pár let je opravený a musí se přenášet po pravém břehu. Prokličkujeme mezi kameny pod jezem a za chvíli je tu krásný úsek, ve kterém řeka vymlela své koryto pod pískovcovou skálou. Břečtan tady spadá z převisu až do vody, hotová Amazonie! Za dvěma zákruty jsme na dalším jezu v Hubálově, který se dá docela snadno překonat přes suchou část koruny.

Pod jezem voda docela proudí, ovšem Svišť vyvádí jakési nepřístojnosti kolem lodě Smajlíka a Pěti, což skončí jejím cvaknutím, naštěstí v místě, kde je vody sotva po kolena. Pomůžeme Pětovi převléct se do suchého a můžeme pokračovat. Ještě pár vleků a jsme u Mohelnice. Tady začíná skoro tříkilometrový volej nad dalším jezem, dneska naštěstí posledním.

Přenášíme po pravé straně a jdeme se podívat na loučku, kterou jsme měli vyhlednutou v mapě, jakože by se tady dalo přenocovat. Realita není zdaleka tak vábná, ale koukáme na protější břeh, kde to vypadá značně lépe. Přejedeme řeku, na šterkovém náplavu vykládáme lodě a přesouváme se na louku. Je to tady pěkný, na dohled krásnej velkej

dub... Když tu náhle se blíží terénní auto, vystoupí z něj dva páni, z nichž jeden je zjevně majitel louky.

S obavami čekáme scénu jako z *Proč bychom se netopili* („Chlapci, kolik je hodin?“ – „Půl třetí,“ odvětili jsme. „Dobře,“ řekl pán. „Tak ve tři hodiny ať už vás tady nevidím.“) Ta ale nenastává, protože pan majitel nám uděluje souhlas a požehnaní a ještě nás chválí, že jezdíme s dětma na vodu. Chvilí s ním ještě klábosíme; popisuje, jak se tady o to starají, jak vyhloubili slepé rameno (v něm jsme tábořili na výpravě před pěti lety), kam můžeme a kam radši ne a nabízí, že by nám nařezal. Tedy dřevo, motorovkou. To nepotřebujeme, ale jinak jsme rádi a děkujeme.

Děti pod dohledem roverstva a rangerstva vaří, stavějí stany a přístřešky a než se setmí, dole na šterkové pláži připravíme oheň na malé posezení a zpívandu. Rychla mezitím odvezl Pétu. Snad se na příští výpravě podaří, aby s námi Pěť a přespál...

NEDELE

Noc byla poměrně chladná, je třeba se zahřát rozvíčkou. Je krásné slunečné ráno. Následuje tradiční vánočka, balení, slunce nabírá na síle. Přijíždí Brzda s Mausem, čehož využíváme, aby nám odvezl do Boleslavi věci, které už nebudou potřeba. Čeká nás den plný volejů a každé ušetřené deko se bude počítat. Než naložíme a vyplujeme, tlupa kolem Sysla, Tukana, Palečka a Paviána vynalézá nové sportovní odvětví, totiž skok plavný přes řepku.

Úsek do Hradiště je vlastně docela hezký, vodu čeří pískovcové skalnaté prahy, jen škoda, že většina vody teče náhonem přes hněvousickou elektrárnu. Pod ústím náhonu je to zase veselější, než se voda zklidní nad ptýrovským jezem. A zase přenášíme, tentokrát zleva... Chvilce oddechu a pádlujeme dál.

Děti se postupně střídají na zadáku, aby každý pochytil aspoň trochu z řízení lodí, a všem to docela jde. Jsou, pravda, posádky, které vymetou každou vrbičku, ale není to nic, co by nás významně brzdilo.

Na jezu v Malé Bělé jsme v poledne, což je ideální k vyhlášení obědové pauzy. Po ní následuje prohlídka zdejšího nebezpečného jezu se Svišťovým výkladem o jeho rizicích. Opatrnosti na vodě není nikdy dost...

Přenášení je tady dost dlouhé, ale po něm si užijeme chvilku trochu proudící vody, než se zase skoro zastaví nad jezem u Josefova Dolu.

Míjíme Zvířetice a Dalešice, řeka sice neteče, ale údolí nad Boleslaví je hezké a koryto ukryté ve stínu mezi stromy. Jez nad bývalou Tibou je vysoký přes tři metry a zdejší přenášení taky není žádná velká slast. Je nás ale hodně, a když se práce rozdělí, jde rychle od ruky. Ještě skupinové foto a vyrazíme vstříc poslednímu voleji a jezu u Podlázek.

Ten už překonáme rychle a velký problém není ani to, že klíče od loděnice má Honza v autě a auto v Turnově. Na loděnici jsou roveři a taky přijíždí Brzda s věcmi, které jsme mu dali ráno do úschovy. Je zhruba půl páté, což znamená, že máme čas akorát na umytí a uklizení lodí, rozvěšení navlhých věcí a zatímco Janu s Honzou veze Moteyl do Turnova pro auto, přijíždějí rodiče, rozchod, pokřik a áááhoj přístě.

sepsali Svišť a Honza

Fotky z maratonského pádlování jsou tady.

OTEVŘENÉ OČI >

Eliška

Jedna mravenčí dálnice za všechny...

Zadání na červen:

Vyluštěte šifru a řešení pošlete esemeskou na telefonní číslo 777 856 959. Nezapomeňte se podepsat!

**HBCDADKPURRLHFCTYRVESTEBVRSWACM
EYFNRIBNFDOZAAORDPPEDNOCFELNDOD
KCEONQ**